

PUSZCZAJĄCY SIĘ (7) *part praes act*

się (6), się (1).

a jasne.

sg m N puszczający się (1). ◇ n N puszczając(e) się (1). ◇ pl N subst puszczające się (3); -é (1), -
(e) (2). ◇ G puszczających się (1). ◇ A subst puszczając(e) się (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Spuszczający się, wiszący ku dołowi [z czego]* (1) : Equus iubatus, Który wielką grziwę ma y kofy pliećione długie z grziwy łie pufzczáyące. *Mącz* [176]a.

2. *Atakujący słownie* (1) :

Wyrażenie: »słowy [jakimi] się [na kogo o co] puszczający« (1): Ieden zacny młodzieniec Dárdanus/ łowy łię nań [św. Antoniego] oto [że rozpędził grających w karty] łprofnemi pufzczáyący/ wkrotce pomłtę Bożą vznał *SkarŻyw* 414.

3. *Wyrastający* (4) :

a. *O włosach [gdzie]* (1) : Pubes – Włofzi na wftidzie pufzczaiące łie. *Calep* [871]b.

b. *O częściach roślin* (3) : Thyrsi item, Młode łofziki pufzczáyące łie między łięciem á między łámym pniem *Mącz* 455c.

puszczający się od czego (1): Stolo, Fruticatio inutilis, Wilk/ to yeft niepożyteczne gąłęzi á odnołzki ode pnia łie pufzczáyące. *Mącz* 420a.

puszczający się na czym (1): Prorepentes oculi vitium, Pufzczáyące łie pączkowie ná winnicách. *Mącz* 352c.

4. *Czepiający się podłóża (o roślinach) [po czym]* (1) : Rumpotinum, Nieyáki rodzaj winnych máćic po niskich drzewkách łie pufzczáyących. *Mącz* 360d.

Cf **PUSZCZAĆ SIĘ**

KW